

tudi več sledi bobrov (*Castor fiber*) – ostanke vej in koruze ter objedena drevesa. Na poti proti šoli so ob strugi Ščavnice v kulturni krajini opazovali velikega srakoperja (*Lanius excubitor*) ter večjo jato repnikov (*Linaria cannabina*) in pinož (*Fringilla montifringilla*). V manjšem ribniku pri hiši si je skupina »Preletnice« ogledala mokoža (*Rallus aquaticus*), med bolj zanimivimi na POV-u je bila tudi rjava čaplja (*Ardea purpurea*). Nočni teren je popestrilo oglašanje lesne sove (*Strix aluco*). V nedeljo popoldan so se odpravili na Gajševsko jezero, kjer so imeli terenski kviz »Lepo je biti ornitolog«. Tekmovanje v petih sklopih je zajemalo prepoznavanje ptic s pomočjo teleskopa in daljnogledov, prepoznavanje sledi, oglašanja in podobno. Kljub zelo izenačeni ravni poznavanja ptic vseh skupin je zmagala skupina »Ptice gozda«. Za nagrado je navzoče ob jezeru preletel še pepelasti lunj (*Circus cyaneus*). Preostanek časa so namenili izdelavi plakatov, ki so jih udeleženci predstavili svojim staršem in obiskovalcem na zaključni prireditvi. Na njej so otroci imeli možnost svoje izkušnje s POV-a predstaviti lokalnim medijem.

Na spoznavnem večeru je vsak udeleženelec dobil svoje ptičje ime.
foto: Gregor Domanjko

ZA KONEC

Letošnjega Pomurskega ornitološkega vikenda ne bi bilo brez prostovoljcev (letos so vanj vložili več kot 500 prostovoljnih ur dela) ter donatorjev in sponzorjev. Organizatorji se tako zahvaljujejo: Osnovni šoli Sv. Jurij ob Ščavnici, Ribiški družini Sv. Jurij ob Ščavnici, Tovarni bovdenov in plastike Lenart, podjetju Teo-Ten, podjetju Pomurski sejem, Javnemu zavodu Krajinski park Goričko ter zavarovalnici Vzajemna. Velika hvala tudi vsem mentorjem za nesebično preživljanje lastnega prostega časa na 9. POV.

Fotogalerijo si lahko ogledate na facebook strani DOPPS.

IZ ZBIRK
PRIRODOSLOVNEGA
MUZEJA SLOVENIJE

Foto: Ciril Milnar Cic

Mala tukalica

// Al Vrezec

Leta 1769 je v svojem prvem naravoslovnem letopisu *Annus I. Historico Naturalis*, podnaslovljenem *Descriptions Avium* (Opisi ptic), slavni idrijski zdravnik in naravoslovec Joannes A. Scopoli zapisal, da je *Rallus parvus* velikosti manjšega kosca (*Rallus crex*), katerega primerek je imel v zbirki in je izviral iz tedanje Kranjske. Gre za prvi opis male tukalice za znanost, zato je danes veljavno ime *Porzana parva* (Scopoli, 1769) ravno Scopolijevo, klasično nahajališče vrste pa je Slovenija. Prvi primerek, po katerem je vrsta opisana, imenujemo holotip. A holotip male tukalice je skupaj s celotno Scopolijevo zbirko žal propadel, vendar pa so primerki iz klasičnega nahajališča, v tem primeru Slovenije, lahko naknadno razglašeni za t.i. neotip, ki nadomešča holotip. To pomeni, da pri nas zagotovo živi vrsta mala tukalica (*Porzana parva*), četudi bi morda kakšne genetske raziskave pokazale, da se v tej vrsti skriva po več vrst. Izvor opisa je torej slovenski, zato ima slovenska populacija malih tukalic na svetu še pomemben kulturno-zgodovinski in znanstveni pomen. V Prirodoslovnem muzeju Slovenije je shranjenih več primerkov malih tukalic, med najlepšimi pa je dermoplastični preparat samca (inv. št. PMSL 5074) z Ljubljanskega barja, ki je bil dne 26. 8. 1946 dobljen ob Ljubljani, preparat pa je muzeju daroval dr. Budnar. Še to, v izvodu Scopolijevega dela iz knjižnice barona Žige Zoisa je k opisu male tukalice sam Zois s svinčnikom pripisal še ime Mali Mokoš.